

РЕШЕНИЕ

№ 6083

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6756** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на С. М. А. от [населено място], срещу Решение от 10.05.2023 година, постановено по НАХД № 3714/2021 година на Районен съд – София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 7/10.02.221 година на Председателя на Патентното ведомство на Република България.

Жалбоподателят твърди, че въззивният съд е постановил неправилно съдебно решение. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че проверката е извършена от оправомощени за това лица – служители на Столична дирекция на вътрешните работи. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че стоките са били предназначени за продажба. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че деянието е извършено от физическото лице, извършващо дейност като наето от търговеца, стопанисващ обекта, лице. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да постанови ново, с което да отмени наказателно постановление

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба. Твърди, че въззивният съд е постановил решението си при

неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че намерените стоки не са били предназначени за продажба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение, като вместо него постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство на Република България, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След преценка на процесуалната допустимост и основателност на жалбата, извършена в рамките на касационната проверка по чл. 218 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, съдът намира следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на С. М. А. от Б., срещу Наказателно постановление № 7//10.02.2021 година на Председателя на Патентното ведомство на Република България, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения затова, че на 18.12.2020 година, в [населено място], [улица] предлагала за продажба стоки – 23 бр. чифта обувки, сандали и чехли, означени със знаци N., HERMES и MOSCHINO без съгласието на притежателите на марките N. INOVATIVE S.V, САЩ, HERMES I., Франция и MOSCHINO S.P.A.

С Решение от 12.05.2023 година, постановено по НАХД № 3714/2021 година, състав на Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 18.09.2020 година служители на III Районно управление – С. са извършили проверка в магазин, находящ се в [населено място], [улица]. Приел е, че при проверката са установени 19 чифта обувки със знак N., 2 чифта чехли със знак HERMES и 2 чифта сандали със знак MOSCHINO. Приел е, че въз основа на данните от проверката служители на Патентното ведомство са съставили акта за установяване на административно нарушение. Въззивният съд е приел, че жалбоподателката стопанисва магазина, както и че не са представени доказателства за съгласие на притежателите на марките. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и в съответствие с материалния закон. Приел е, че органите на Министерство на вътрешните работи са оправомощени да извършват проверки, като се е позовал на чл. 128, ал. 1, т. 2 и чл. 129, ал. 1 от Закона за марките и географските означения. Съдът е приел, че от броя на артикулите не може да се направи извод, че обувките са за лична употреба. Приел е, че е осъществен състава на нарушението по чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения. Приел е, че наложеното административно наказание е законоустановения размер и с него ще се постигнат целите по чл. 12 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по

препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти, но въз основа на тях е извел неправилен извод за извършено нарушение.

В Справка от 01.10.2020 година е обективизирана извършена от служители на Трето районно управление – С. проверка в обект, находящ се в [населено място], [улица]. Материалите от извършената проверка са изпратени по компетентност на Патентното ведомство на Република България. Въз основа на материалите е съставен акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че въз основа на извършена проверка от служители на Министерството на вътрешните работи може да се започне административнонаказателно производство. Този извод се подкрепя от дейностите, осъществявани от Министерство на вътрешните работи, арг. чл. 6, ал. 1, т.т. 6 и 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Отричането на правомощието на служителите на Министерство на вътрешните работи да следят за спазване на установения правен ред, представлява отричане на държавността. Отделно от това установеното нарушение може да съставлява и престъпление по чл. 172б от Наказателния кодекс.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, от лице, оправомощено със Заповед № 3-985-(1)/01.12.2020 година на Председателя на Патентното ведомство, съгласно изискването на чл. 129, ал. 1 от Закона за марките и географските означения и при спазване на изискванията на чл. 42 и следващите от ЗАНН. Актът е издаден в срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН (компетентните органи са уведомени с писмо от 19.11.2020 година).

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, Председателят на Патентното ведомство, арг. чл. 133 от Закона за марките и географските означения, в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН и съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Изпълнителното деяние по чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения, за което е наказана жалбоподателката е предлагането на стоки със защитен знак за продажба, арг. чл. 13, ал. 2, т. 2 от Закона за марките и географските означения.

В конкретния случай 19 чифта обувки, сандали и чехли са намерени под бюрото на продавачката-жалбоподател.

За да се приеме, че стоките са предлагани за продажба е необходимо предлагането им по начин, даващ възможност на посетителите в магазина да ги видят, или да узнаят за тях.

В хода на извършената проверка от органите на Министерството на вътрешните работи не са събрани данни за обекта, собствен ли е на жалбоподателката или е нает от нея или друго лице, с цел изясняване на въпроса кой извършва търговска дейност. Не е установен произхода на стоките, както и лицата, за които са били предназначени същите.

С оглед на горното настоящият състав намира, че деянието не е доказано по безспорен и категоричен начин.

При липсата на категорични доказателства за посочените по-горе обстоятелства настоящият състав намира, че въззивният съд е направил неправилен извод за извършено административно нарушение по чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения.

Обжалваното решение следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което наказателното постановление да се отмени.

На жалбоподателката следва да се присъдят направените пред двете инстанции съдебно-деловодни разноски в размер на 900 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Решение от 10.05.2023 година, постановено по НАХД № 3714/2021 година по описа на Районен съд – София, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 7/10.02.2021 година на Председателя на Патентното ведомство на Република България.

ОСЪЖДА Патентното ведомство на Република България. ДА ЗАПЛАТИ НА С. М. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 900 (деветстотин) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.